

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. Cum aliàs fel. &c. Confirmatio, ampliatio Constitutionis Clementis VIII.
super his, quæ sunt necessaria pro ædificatione novorum Monasteriorum:
Anno 1622.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

ANN O
1622.

laria, quibus votis adstrictæ existunt, relaxare videantur: Tu vero qui prædicti regni magnus Eleemosinarius existis, providè considerantes & pro tempore existentem Eleemosinarium ipsius regni, propter locorum distantiam tantis Monialium Monasteriis invigilare non posse, & ob defectum alicujus jurisdictionem in eis exercentis, diversa incommoda, abusus, & etiam disciplina hujusmodi relaxationem irreperere posse, illisque salubri aliqua ratione obviare operæ pretium existere, Monasteria ipsa illorumque Moniales infra dictis dumtaxat exceptis, ab Eleemosinariis pro tempore existentis præsentis jurisdictione perpetuè eximi ac liberari, ac Diæcesanorum jurisdictioni subjeci summopere desideras: Quare nobis humiliter supplicari fecisti quatenus votis tuis in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur: Nos igitur te specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, omnia, & singula Monasteria, loca, & hospitalia, in quibus dictæ moniales reperiuntur, ac easdem Moniales, illarumque Ministros, famulos & personas præterquam in Civitate Parisiensi, & illius suburbiis consistentia, quæ sub præsentis exemptione propter vicinitatem, & dicti Eleemosinarii residentiam nullatenus comprehensa esse censeantur, sed ejusdem Eleemosinarii jurisdictioni perpetuè ut prius subiecta remaneant ab omni, & quacunque jurisdictione, superioritate, visitatione, correctione, & obedientia, nunc & pro tempore existentis ipsius Regni magni Eleemosinarii, de consensu charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi, perpetuè Apostolica auctoritate quoad spiritualia eximimus & liberamus: illaque sic exempta & liberata Diæcesanorum locorum & pro tempore existentium omnimodæ jurisdictioni, superioritati, visitationi, correctioni, & obedientiæ ita ut deinceps perpetuis futuris temporibus Diæcesani locorum hujusmodi, illa quisque videlicet in sua Diæcesi & districtu visitare & corrigere possint & debeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si nunquam dicti Eleemosinarii jurisdictioni subposita fuissent, & ab eorum institutionis exordio Diæcesanorum locorum superioritati visitationi, & obedientiæ quoad spiritualia subiecta extitissent, auctoritate & tenore præmissis & perpetuè subjecimus, submitimus, & supponimus, ac ex nunc & in perpetuum subiecta, submissa, & supposita esse, & fore: Præsentibus quoque litteras semper validas, & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac singulis Diæcesanis prædictis suffragari, sicque per quoscunque iudices & causarum Palatii Apostolici auditores, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de latere legatos, & vice legatos, sedisque Apostolicæ Nuncios judicari & diffiniri debere: ac quicquid secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus, non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non monasteriorum locorum, & Hospitalium hujusmodi institutionibus & statutis, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, illis, ac dilectis filiis eorum superioribus & personis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis irritantibusque & aliis decretis in genere vel specie & motu proprio, & consistorialiter, ac aliis in contrarium forsan quomodolibet concessis. Quibus omnibus etiam de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifi-

ca, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma tradita ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, subjectionis, submissionis, suppositionis & decreti ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Tusculi, Anno Incarnationis Dominiæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Prædie Cal. Junii, Pontificatus nostri Anno secundo.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Clementis VIII. super his, quæ sunt necessaria pro ædificatione novorum Monasteriorum: Anno 1622.

III.
Ex ibid.
Tom. I. pag.
985.

GREGORIUS PAPA XV.

Cum aliàs fel. rec. Clemens Papa octavus decreverit, Ordinariis locorum licentiam ad novos Conventus cujuscunque, præsertim Mendicantium, Ordinis in Civitatibus, & in locis eorum ordinariæ jurisdictioni subiectis erigendos, impertiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Civitatibus & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita, in eisdem Civitatibus, & locis novos hujusmodi erigendi Conventus, sine aliorum detrimento, commodè sustentari posse constituerit. Si verò ab eorum sententia ad sedem Apostolicam provocari & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tam diù erectionem novorum Conventuum suspendere debere, quamdiù à dicta sede in ea causa pronunciatum extiterit, ac aliàs prout in decreto hujusmodi plenius continetur.

2. Verum per piæ memoriæ Paulum Papam quintum accepto, plerosque ex ordinariis prædictis, favore vel nimia expostitionum impunitate ad novos Conventus, seu domus, præter, & contra tenorem prædicti decreti erigendos, plerumque adduci, quo fiti, ut non habita debita eleemosinarum, seu reddituum cujuscunque Monasterii, Conventus, seu domus ratione, Monachi, seu Fratres aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tam exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum Ecclesiis destituatur, ibique regularis disciplina, ut convenit, conservari non valeat, sacra Congregatio Illustrissimorum Dominorum Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, ad quos idem P. Papa V. negotium hujusmodi rejecerat, tot incommotis obviam ire, eisque aliquid opportunum remedium adhibere cupiens, decreti hujusmodi veriores, ac tot tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum infereretur pro plenè & sufficienter expressis habens, vivæ vocis oraculo à sancto Domino nostro Gregorio Papa decimo quinto habito, decretum prædictum, quatenus opus sit, innovat, & in usum reducit.

3. Volens, quod de cætero Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cujuscunque, etiam mendicantium, Ordinis, Societatis, & Instituti, quocunque nomine nuncupentur,

etiam

ANNŌ
1623.

etiam fide illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacunq; civitate, vel oppido, seu quocunq; alio loco non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex redditibus, & consuetis Eleemosinis sustentari valeant, ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conventuum seu Domorum, aliarum Religionum, vel Congregationum, aut societatum, seu Institutionum hujusmodi, non solum in prædictis, sed etiam in aliis per quatuor millia passuum circumvicinis locis ad id vocati, & auditi fuerint, ac tunc erectioni consenserint, vel aliàs Ordinariis locorum constiterit, Religiosos Monasterii, Conventus, seu domus regularis sic erigendi, seu erigendæ absque detrimento Religiosorum in Monasteriis seu domibus antea in civitatibus, seu locis hujusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commode, & congruè manuteneri, & ali posse. Si verò novi Conventus, Domus, Congregatio vel societas hujusmodi institundæ erant, nullique alii regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominus diligenter inquirent, an locorum incolæ, & habitatores, quorum & consensum requirant, ac adhibeant, hujusmodi duodecim Religiosos in Conventibus, ut præmittitur, instituentis, commode alere, & manuteneri valeant.

4. Si verò à decreto, seu decretis per Ordinarios prædictis in causis hujusmodi ferendis legitime appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die qua appellatio interponetur, ea ad eandem Sacram Congregationem una cum toto negotio principali devoluta censeatur, appellationeque hujusmodi pendente, nihil innovandum esse, irritumque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernentes: quibus cunque in contrarium facientibus non obstantibus. Romæ 17. Augusti 1622.

Ant. Card. Saulius.

IV.
Ex ibid.
Tom. I. pag.
921.

Leges diversæ circa Clausuram, & directionem Monialium, prædicationem Verbi Dei; Sacramentorum administrationem per Regulares &c. Anno 1623.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Inferutabili Dei providentia universalis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus præfidentes, Pastoralis nostræ sollicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam præcipuè incumbere, ut à dignis, & probatis tantum sacerdotibus sanctè administrarentur Ecclesiastica Sacramenta, atque ut virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissimè custodiantur, & viri assumentur idonei ad prædicationis officium salubriter exequendum. Sanè Tridentinæ Synodi decretis providè cautum est nullum Presbyterum, etiam Regularem, posse Confessiones sæcularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale Beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat: Nec non ut in Monasteriis, seu domibus virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura, personarum sæcularium, præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia personæ, tam regulares, quàm sæculares ejusmodi curam exercentes, subsint im-

mediatè in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, vilitationi, & correctioni Episcopi in cujus Diocesi sunt sita: Itemque ut Episcopi universi sub obestatione divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monasteriis sibi subjectis Ordinaria, in aliis verò sedis Apostolicæ auctoritate, clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari, maximè procurant, inobedientes, atque contradictores, per censuras Ecclesiasticas, aliasque penas, quacunq; appellatione postposita, compescerent: Atque ut regulares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, & coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, in Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia: contradicente autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis prædicare præsumant. Verùm quia experientia compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, ut decretis ejusmodi aliquid adjungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, ut deinceps tam Regulares, quàm sæculares quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum sæcularium, Monasteriis, seu domibus regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis, vel Beneficiis sive regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis, vel Beneficiis sive regularibus, sive sæcularibus incumbentem exercent, seu alias Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrant, prævia Episcopali licentia & approbatione, sive quomodolibet in dictæ Curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione de facto absque ulla auctoritate se ingerant: in his, quæ ejusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, vilitationi, & correctioni Diocessani Episcopi, tanquam sedis Apostolicæ delegati, plenè in omnibus subjiciantur: Ad hæc tam regulares, quàm sæculares hujusmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiam Regularibus subjectorum, ab Episcopo loci, similiter tanquam ad hoc sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit puniri, & corrigi valeant. Confessores verò, sive regulares, sive sæculares quomodocunque exempti tam ordinarii, quàm extraordinarii ad confessiones Monialium etiam Regularibus subjectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocessano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & administrantes bona ad ejusmodi Monasteria sanctimonialium, ut præfertur etiam regularibus subjectarum pertinentia, sive regulares extiterint, sive sæculares, quomodolibet exempti Episcopo loci adhibitibus etiam superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque juris remediis cogi, & compelli queant; liceatque Episcopo, ex rationabili causa superiores regulares admonere, ut ejusmodi Confessores, atque administratores amoveant; iisque superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus, unà cum superioribus regularibus, quarumcumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfectarum, vel Præpositarum eo-

rumdem

ANNŌ
1623.